

Warszawa, dnia 15 listopada 2004 r.

L.dz. 93/W/2004

Szanowny Pan
Adam Stanisław Szejnfeld
Przewodniczący
Komisji Gospodarki

Szanowny Pan
Krzysztof Filipek
Przewodniczący
Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa

Szanowny Pan
Roman Jagieliński
Przewodniczący
Podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy
o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców (...)

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
Komisja Gospodarki/ Komisja Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych
i Leśnictwa
ul. Wiejska 4/5/8
00-902 Warszawa

Dotyczy: rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (druk nr 3211)

W imieniu:

- **Krajowej Izby Gospodarczej „Przemysł Rozlewniczy”**,
- **Międzynarodowe Stowarzyszenie Reklamy w Polsce**
- **Polskiej Koalicji Przemysłowej na rzecz Opakowań Przyjaznych Środowisku „EKO-PAK”**
- **Polskiego Stowarzyszenia Wytwórców Produktów Markowych *ProMarka***
- **Polskiego Związku Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej**
- **Stowarzyszenia „Polska Federacja Producentów Żywności”**,
- **Stowarzyszenia Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej**,
- **Stowarzyszenia Marketingu Bezpośredniego**
- **Stowarzyszenie Agencji Reklamowych**
- **Związku Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce – Browary Polskie**,

zrzeszających producentów i firmy stosujących w swojej działalności opakowania lub produkty, które obejmuje projekt nowelizacji niniejszej ustawy, zwracamy się z apelem o uwzględnienie naszych uwag zawartych w załączonym stanowisku, dotyczących kluczowych dla polskiego przemysłu regulacji.

Jednocześnie mamy nadzieję, że przedstawione przez nas argumenty pozwolą uniknąć przyjęcia tych zapisów ustawy, które w sposób ewidentny wpłyną na pogorszenie się warunków ekonomicznych zarówno polskich przedsiębiorstw, jak i konsumentów oraz wesprą przez nas popierane.

Wspólne stanowisko reprezentacji przemysłu

Poprawka nr 4), dotycząca sposobu rozliczania obowiązku recyklingu i odzysku opakowań wielomateriałowych wg materiału dominującego w składzie danego opakowania, czyli np. laminatów wg plastiku, kapsli wg stali, kartonów do płynnej żywności wg papieru.

W imieniu przedsiębiorców zwracamy się z prośbą o utrzymanie tego zapisu.

UZASADNIENIE

Zapis ten:

1. Spowoduje, że ilość odpadów trafiających na wysypiska się zmniejszy, bo większa masa odpadów opakowaniowych zostanie poddana recyklingowi.. W jednolitych kategoriach odpadów opakowaniowych są wyznaczone wyższe poziomy recyklingu: np. w roku 2007 dla papieru poziom ten wynosi 48%, a dla opakowań wielomateriałowych 25%.
2. Zapobiegnie obciążaniu polskiego konsumenta nieuzasadnionymi opłatami produktowymi, dotyczącymi opakowań wielomateriałowych, w które pakowana jest tak ważna dla stanu zdrowotnego społeczeństwa żywność, jak mleko i jego przetwory oraz soki.
3. Zagwarantuje odpowiedni poziom bezpieczeństwa polskiej żywności, który bez zastosowania opakowań wielomateriałowych byłby praktycznie niemożliwy do osiągnięcia.
4. Zapewni zgodność prawa krajowego z zapisami wynikającymi z Dyrektywy Unijnej o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, która nie wyodrębnia opakowań wielomateriałowych jako osobnej kategorii i nie nakłada osobnych poziomów recyklingu tych odpadów.
5. Umożliwi zaliczenie recyklingu tych odpadów w poczet realizacji krajowego obowiązku recyklingu, który nałożony jest, zgodnie z Dyrektywą, tylko na opakowania jednorodne. Brak możliwości zaliczenia tej ilości odpadów opakowaniowych do realizacji obowiązku krajowego, przy spodziewanych problemach z realizacją wielu obowiązków, może narazić Polskę na dotkliwie kary finansowe ze strony UE.

Poprawka nr 10) w brzmieniu ust. 1 w pkt 7), to zapis sankcjonujący objęcie docelowym obowiązkiem odzysku i recyklingu drukowanych materiałów reklamowych o symbolu PKWiU 22.22.12.

Zwracamy się o całkowite wykreślenie tego zapisu.

UZASADNIENIE

Utrzymanie proponowanego w projekcie zapisu oznacza:

- 3.5 mln podmiotów gospodarczych (z branży produkcyjnej i usługowej) w Polsce od roku 2006 objętych zostanie obowiązkiem sprawozdawczym (każda oferta nawet odbita na kserokopiarce będzie musiała zostać ujęta w sprawozdawczości). Znacząco skomplikuje to warunki funkcjonowania polskich przedsiębiorstw oraz jest niezgodne z podstawowymi założeniami warunkującymi dalszy wzrost gospodarczy w Polsce, które wyraźnie wskazują na potrzebę uproszczenia wszelkich procedur związanych z działalnością gospodarczą.
- Pogorszenie warunków ekonomicznych funkcjonowania przedsiębiorstw i ich konkurencyjności w stosunku do przedsiębiorstw z pozostałych krajów UE (dodatkowe koszty obciążające działalność promocyjną, która jest podstawą sukcesu rynkowego).
- Negatywny wpływ na budżet państwa (wzrost wydatków administracyjnych związanych z utrzymaniem i kontrolą systemu).
- Obok istniejących systemów zbiórki makulatury będzie trzeba rozwinąć system selektywnej zbiórki katalogów handlowych i podobnych produktów, tj. wystawić specjalne pojemniki na ulotki i inne oferty. Nie będzie bowiem innego sposobu udokumentowania zbiórki i recyklingu tych wyrobów, jak tylko stworzenie osobnego systemu ich zbiórki i recyklingu.
- Zbiórka makulatury (gazet i różnego rodzaju druków) rozwija się samodzielnie w oparciu o cenę uzyskanego surowca. Wprowadzenie odrębnego obowiązku nie spowoduje żadnego efektu ekologicznego, natomiast doprowadzi do wzrostu obciążeń finansowych i biurokratycznych u przedsiębiorców. Koszty takiego systemu obciążą przede wszystkim producentów i konsumentów oraz będą niewspółmierne do uzyskanych efektów (papier z materiałów drukowanych niezależnie od ich rodzaju jest i tak już od wielu lat jednym z najskuteczniej odzyskiwanych surowców w Polsce).

Żadna z dyrektyw unijnych nie nakłada obowiązku zbierania i przerabiania zadrukowanego papieru – ani ulotek, ani gazet, w których drukowane są reklamy.

Poprawka 22) w załączniku nr 4, wiersz nr 2

Proponujemy obniżyć poziom recyklingu dla opakowań z tworzyw sztucznych do poziomu wynikającego z dyrektywy 12/2004, tj. 22,5%, który Polska musi osiągnąć dopiero w 2014 r.

Uzasadnienie

Poprawka zgłoszona została przez przedstawicieli branży recyklingu, i naszym zdaniem nie ma na celu poprawy warunków ochrony środowiska, a jedynie zabezpieczenie partykularnych interesów wąskiej grupy przedsiębiorstw tej branży kosztem polskiego społeczeństwa.

- Poprawka nie była przedmiotem uzgodnień zainteresowanych stron, w odróżnieniu od wypracowanej przez stronę rządową w drodze konsultacji społecznych wersji. Nie dokonano stosownej analizy skutków finansowych i społecznych proponowanych rozwiązań, które naszym zdaniem będą negatywne dla polskiego przemysłu, jak i spowodują obciążenie dodatkowymi kosztami konsumentów należących do najbiedniejszych grup społecznych (duża część żywności tj. makarony, kasze, płatki użytkowanej przez te grupy społeczne, pakowana jest w opakowania z tworzyw sztucznych).
- Wyznaczone przez Komisję Europejską poziomy recyklingu opierają się przede wszystkim na realnej możliwości ich sfinansowania przez społeczeństwa danych krajów. Biorąc pod uwagę fakt, że poziom dochodu narodowego w Polsce jest dwukrotnie niższy od średniego poziomu UE, nakładanie na społeczeństwo polskie znacznie wyższych obowiązków w tym zakresie w celu zabezpieczenia partykularnych interesów wąskiej grupy przedsiębiorstw z branży recyklingowej wydaje się być działaniem sprzecznym z podstawowym interesem społecznym.
- Obowiązująca w Unii Europejskiej od 1994 roku dyrektywa w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (94/62/EC) dała ówczesnym państwom członkowskim odpowiedni czas na dokonanie transpozycji jej przepisów do swojego prawa krajowego, tj. od czerwca 1996 roku 5 lat na osiągnięcie określonych poziomów odzysku i recyklingu:
 - ogólnego odzysku, co najmniej 50% masy materiałów opakowaniowych,
 - ogólnego recyklingu, co najmniej 25% tej masy, oraz co najmniej 15% masy każdego materiału, co dotyczy także tworzyw sztucznych.

Zamożne państwa Unii miały więc prawie 7 lat na realizację określonych poziomów. (Niektóre kraje: Grecja, Irlandia i Portugalia, które z uwagi na specyfikę położenia otrzymały jeszcze dłuższe okresy przejściowe na dojście do wymogów unijnych).

- Polska ustawa o obowiązkach przedsiębiorców funkcjonuje niespełna trzy lata i **narzuca osiągnięcie wyższych poziomów recyklingu tworzyw sztucznych, niż w krajach Unii i jednocześnie w krótszym czasie.** Aktualnie obowiązujące poziomy recyklingu dla tworzyw sztucznych w Polsce to: w roku 2004 – 14%, w roku 2005 - 18 %, w roku 2006 -22 %. **Docelowy poziom recyklingu w roku 2007 wynosi aż 25% (wobec unijnych 15%).**

- W związku z wejściem do Unii Europejskiej Polska uzyskała okres przejściowy na osiągnięcie celów wynikających z tej dyrektywy do końca 2007 r. **Poziom recyklingu dla tworzyw sztucznych w Traktacie Akcesyjnym w roku 2005 wynosi 15% i jest niższy o 3 pp. niż w obowiązującym polskim prawie 18%.**
- W lutym bieżącego roku w Unii Europejskiej weszła nowa dyrektywa o opakowaniach i odpadach opakowaniowych(12/2004/WE), wprowadzająca **nowe, wyższe poziomy** odzysku i recyklingu, który w przypadku opakowań plastikowych wynosi **22,5%**. Recykling 35% dla opakowań z tworzyw sztucznych to wzrost o 10 punktów procentowych do aktualnie obowiązującego (25%), ale także **o 55% więcej**, niż wymaga tego **nowa** dyrektywa.
- Stronie polskiej dano możliwość uzyskania okresów przejściowych na osiągnięcie nowych obowiązków odzysku do roku 2014. W lutym tego roku Komisja Europejska zaproponowała jednak jednolity termin osiągnięcia wyższych obowiązków wynikających ze znowelizowanej dyrektywy dla wszystkich nowych 10-ciu członków do roku 2012. **Zupełnie niezrozumiałym wydaje się fakt, że z jednej strony rząd polski negocjuje w Brukseli z Komisją Europejską, Radą oraz Parlamentem utrzymanie dla Polski jak najdłuższych okresów przejściowych, z drugiej zaś polski parlament dąży do wzrostu obciążeń dla polskich firm, wbrew oczywistemu interesowi społecznemu.**

Ponadto,

Opakowania są niezbędnym składnikiem nowoczesnej gospodarki. Nie ma innej metody dostarczenia konsumentom produktów im potrzebnych (żywności, napojów, środków czystości, kosmetyków, elektroniki itp.) jak tylko we właściwym opakowaniu. Opakowania te po wykorzystaniu mogą być w odpowiedni sposób zagospodarowane.

Polski przemysł stopniowo buduje system zbiórki i recyklingu opakowań. Koszty budowy tego systemu w ostatecznym rachunku zostaną poniesione przez społeczeństwo, i dlatego w interesie społecznym jest, by system ten budować stopniowo i rozważnie. Wszelkie zmiany w nim wprowadzane muszą być uzasadnione rzeczywistą korzyścią ekologiczną i społeczną.

Z wyrazami szacunku,

Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy”
ul. Żurawia 32/34, 00-515 Warszawa

Mieczysław Kucharski

Prezes Zarządu

Międzynarodowe Stowarzyszenie Reklamy w Polsce
ul. Nowogrodzka 7/9 lok. 23, 00-513 Warszawa

Bogdan Pawłowicz

Dyrektor Generalny

Polska Koalicja Przemysłowa na rzecz Opakowań Przyjaznych
Środowisku „EKO-PAK”,
ul. Emilii Plater 47, 00-118 Warszawa

Agnieszka Jaworska

Dyrektor Generalny

Polskie Stowarzyszenie Wytwórców Produktów Markowych
ProMarka,
Al. Ujazdowskie 64, 00-461 Warszawa

Aleksander Krzyżowski

Dyrektor Generalny

Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności
ul. Żurawia 22, 00-515 Warszawa

Andrzej Gąsieniec

Dyrektor Generalny

Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego
w Polsce – Browary Polskie,
Al. Jana Pawła II 12, 00-124 Warszawa

Danuta Guzik

Dyrektor Biura Zarządu

Stowarzyszenie Marketingu Bezpośredniego
ul. Francuska 34/4 03-905 Warszawa

Dariusz Winkler

Wiceprezes ds. Finansowych

Polski Związek Pracodawców Prywatnych Branży Kosmetycznej
ul. Klonowa 6, 00591 Warszawa

Blanka Chmierzynska-Browa

Dyrektor Związku

Rafael Tyszkiewicz

Dyrektor Generalny

Stowarzyszenie Agencji Reklamowych
ul. Śmiała 66 lok. I, 01-523 Warszawa

Janusz Andryszak

Sekretarz Generalny

Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Chemii Gospodarczej
ul. Kredytowa 2, lokal 7 00-062 Warszawa